

# SUB STEAGUL GLORIOS AL PARTIDULUI



asupra politicii și acțiunilor sale. Ceea ce îl face puternic, de neclintit, între acest fapt și democrația internă a partidului este o legătură organică. În cadrul adunărilor, comunistii și ceilalți oameni ai muncii și-au analizat, în spirit critic și autocritic, activitatea și au venit cu foarte multe propuneri de îmbunătățire a muncii. La 500 se ridică numărul acestora — în marea lor majoritate izvorite din consultarea oamenilor și care vizează perfecționarea activității de conducere economică și politică. Peste

tot au fost adoptate programe care cuprind măsuri pentru toate domeniile de activitate. În cele mai multe dintre localități și unități s-a și trecut operativ la aplicarea acestora. Pentru că, prin unitatea sa, prin capacitatea sa de a sintetiza chibzuința colectivă, de a antrena masele de oameni ai muncii la o activitate intensă și efectivă, partidul nostru este eficient, este o reală forță de propulsare a societății, spre satisfacerea intereselor și împlinirea idealurilor sale.

al întregii națiuni. Realizarea unității clasei muncitoare, și deci a unui partid unic revoluționar, este rezultatul legii a dezvoltării luptei pentru socialism, o necesitate obiectivă a dezvoltării sociale. Această cerință logică generală și-a găsit realizarea, în condițiile societății noastre, în și prin modalități specifice, stînd la baza tuturor marilor împliniri revoluționare de pînă acum, cu deosebire a celor de după Congresul al IX-lea — perioadă istorică de desăvîșire a unității socialiste a întregii societăți în jurul partidului, al secretarului său, general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. În același timp, această unitate garantează continuarea cu succes a procesului revoluționar, eficiența constructivă a întregii acțiuni și activități sociale, independența și suveranitatea patriei, potențarea forței creatoare a poporului, evoluția continuității noastre naționale în direcția omogenizării sociale și a formării în perspectivă a poporului muncitor unic. Așadar, în acest înțeles al ei, realizarea unității tuturor claselor și categoriilor sociale și politice ale societății noastre nu este un scop în sine, tot așa cum împlinirea ei la un asemenea nivel nu a fost și nu este un proces spontan, ci o rezultantă a activității conștiente — politice, organizatorice și ideologice — desfășurate de partid în această direcție.

Realitate ce s-a dovedit pe deplin justă și valoarea istorică, unitatea socialistă de astăzi a societății noastre vine din edificiu de determinări complexe, de ordin istoric și cu deosebire de ordin contemporan, determinări obiective și subiective prin care unitatea se validează ca principala forță motrice a societății noastre, ca forma superioară de manifestare a alianței dintre toate clasele și categoriile sociale. Din perspectivă istorică, unitatea socialistă a societății noastre își are rădăcinile adînci în geneza poporului nostru, în care nevoia de unitate a fost simțită și trăită ca un imperativ identic cu ideea de a fi, de a exista în vatra străbună. Determinantele de bază

ale acestei unități ar putea fi sintetizate în cei puțin următoarele mari categorii de factori obiectivi și subiectivi: în plan economic, proprietatea socialistă acționează ca bază economică unitară a unității întregii societăți, respectiv poziția în esență unitară a tuturor claselor și categoriilor noastre sociale față de această proprietate, poziție de proprietari, producători, beneficiari și conducători a oamenilor muncii în societate; programul unitar pe termen lung al partidului de faurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și conducerea de către stat a economiei pe baza planului național unic, imbinarea acestuia cu principiile și normele unitare ale autoconducerii și autogestunii muncitorești; în plan politic, în același sens acționează ca factori determinanți, dar și determinați, sistemul politic bazat pe principii unitare de structură și funcționalitate avînd ca centru vital partidul unic, revoluționar, constituirea și activitatea F.D.U.S., iar în plan ideologic, cultural-spiritual unitatea de concepție, idealuri, interese și voință, de conștiință revoluționară întemeiate pe valorile perene ale materialismului dialectic și istoric, ale socialismului științific, pe teoria revoluționară a partidului nostru, pe opera secretarului general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. O asemenea unitate, ale cărei determinări sînt deopotrivă de ordin istoric, dar și de natură economică, politică și ideologică, generate de procesele și transformările din actualitatea procesului nostru revoluționar se validează nu doar ca o relație politică în înțelesul clasic al termenului ei, ci, mai mult, ca o sudură organică a întregii societăți, o calitate esențialmente nouă a dezvoltării structurii și relațiilor noastre sociale, din care pulsează marea forță și energie constructivă a poporului nostru, conștiința necesității vitale a unității în jurul partidului, al tovarășului Nicolae Ceaușescu, garanția împlinirii consecvente a dezvoltării socialiste și comuniste a societății noastre.

mului la marea demonstrație, în organizarea căreia un rol determinant l-au avut tovarășii Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu, s-a afirmat cu putere, rămînd drept una din paginile cele mai vii, cu neputeritor ecou național și internațional. Ori actul de voință unanimă, sub semnul aceluiași indestructibil unități, cînd, la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, în consens cu gîndul fierbinte al întregii națiuni, tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost investit în fruntea partidului din al cărui standard de luptă și ideal s-a făcut, din fragedă tinerețe, un crez luminos de viață și acțiune.

— Privind în perspectiva timpului, a faptelor care dau frumusețe și demnitate unei vieți, ajungem la adevărul unanim recunoscut, și anume că, încă din anii tinerei, tovarășul Nicolae Ceaușescu și-a făcut din libertatea și demnitatea umană un scop revoluționar, un ideal de luptă pentru izbînda ideilor socialiste. Este și motivul pentru care noi, toți cei ce muncim, îl simțim aproape, îl vedem acționînd neobosit pentru binele poporului, al țării, ne-a declarat muncitorul Dumitru Dumitrescu, membru în consiliul oamenilor muncii la Antrepriza de Construcții Industriale și Montaj — Prahova.

Să reținem în continuare gîndul limpede exprimat al acestui constructor: „Cu fiecare prilej conducătorul nostru iubit, pornit dintre noi, muncitorii, nu uită să ne reamintească adevărul potrivit căruia, în opera de edificare a socialismului în România, totul, absolut totul se află sub semnul înalt al voinței și hotărîrii noastre, a tuturor celor ce muncim. Că în această unitate se află cheia tuturor izbînzilor noastre. Cînd privesc în urmă la cei de mîndru se înalță azi puternicele unități industriale — „1 Mai“-Ploiești, Întreprinderea de Utilaj Miner Filipești de Pădure, Întreprinderea Mecanică Ploiești, Întreprinderea de Ruimenji Grei Ploiești, la care și eu am zidit, înțeleg mai bine că în unitatea clasei muncitoare, a partidului ei se află uriasa noastră putere.”

— Anul trecut am avut privilegiul — ne spune Nicolae Vasilescu, președintele Cooperativei Agricole de Producție „Ogorul“-Pecica, județul Arad — să îl avem în mijlocul nostru pe tovarășul Nicolae Ceaușescu. Știu, mulți oameni ai țării, din uzine și de la sat, din școli și instituuții de cultură se pot mîndri și ei cu faptul că cel mai iubit fiu al poporului, conducătorul nostru stimat și prețuit, a purtat dialoguri de lucru la ei acasă. Eu aș vrea să adaug: că și noi, cei din Pecica, l-am primit cu inima deschisă. Cum primești un om drag, a cărui viață de muncă și de luptă a fost închinată binelui poporului, al țării. Cum primești un mare om politic și mare conducător, înfrățit prin mii de fire cu istoria și glia străbună, cu prezentul nostru luminos, cu viitorul de aur al patriei socialiste. De la tovarășul Nicolae Ceaușescu am învățat adevărul

cel mai scump că progresul, bunăstarea se construiesc prin muncă unită a tuturor, așezată sub semnul comunității de interes. De altfel, bunul mers al unei cooperative agricole — ca și al unei uzine ori sat sau oraș, mai ales azi, cînd sîntem și proprietari, și producători, și beneficiari ai muncii noastre — nici nu ar putea fi conceput fără eforturi unite. Așa am obținut noi cele trei tîluri de „Erou al Noii Revoluții Agricole”. Muncind uniți, în continuare, vom îndeplini întocmai obiectivele cuprinse în Programul-Directivă pentru Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Român. Sînt gînduri care, acum, în ziua deschiderii Congresului partidului, le îndreptăm cu recunoștință spre iubitul și strălucitul nostru conducător, a cărui realegere în funcția supremă în partid o susținem cu toată convingerea, din adîncul inimilor noastre, asemenea tuturor oamenilor țării, căruia îi dorim din inimă sănătate și ani mulți în fruntea partidului și a țării, fiind astfel încredințați că opera de construcție fără egal din prezentul și viitorul patriei va fi desăvîșită în deplină măsură.

Președintele din Pecica — ca de altfel și un alt participant la ancheta noastră, Valentin Ghinea, președintele Consiliului Unic Agroindustrial de Stat și Cooperatist Corod, județul Galați — amintea de comunitatea de interese fundamentale ale tuturor claselor și păturilor sociale, nobile relații de colaborare și ajutor reciproc care se istoricesc între toți constructorii noii ordini, socialiste, fără deosebire de naționalitate — căpătînd, în anul de după Congresul al IX-lea, noi motivații. Toate acestea reprezintă astăzi un convingător factor catalizator al unității de conștiință și de acțiune.

— După cum — este de părere Florin Alexandrescu, secretarul comitetului de partid de la Întreprinderea Metroul-București — conectarea întregii noastre economii la pulsul viu al revoluției tehnico-științifice, preocuparea statornică a partidului, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru continuarea perfecționare a formelor de organizare și conducere, vasta muncă ideologică desfășurată — au contribuit și contribuie la cimentarea unității de acțiune a poporului. La afirmarea potențialului de creație, a personalității umane în genere. Noi cei care lucrăm la faurirea metroului bucurestean — cîrmuirea monumentală a acestor ani, realizată la indicația și sub direcția conducere a tovarășului Nicolae Ceaușescu — am putea aduce nenumărate mărturie ale unității social-politice, morale și spirituale ale oamenilor muncii, unitatea de voință, acțiune și scop a întregului popor, unitate bazată pe concepția socialismului științific. Această uriașă coeziune — în jurul Partidului Comunist Român, al conducătorului nostru iubit și stimat, tovarășul Nicolae Ceaușescu — reprezintă cheia de boltă a tuturor victoriilor socialismului al căror strălucit bilanț îl va face Congresul al XIV-lea al partidului.

20 noiembrie 1989. Azi își deschide lucrările cel de-al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Român. Partidul, țara și-au trimis în marele forum democratic al partidului pe cei mai buni dintre cei mai buni fii. Comunistii din rîndurile clasei muncitoare. Comunistii țărani cooperatori, din rîndul lucrătorilor de pe ogoare. Comunistii din rîndul oamenilor de cultură. Reprezentanții tuturor celor 3,8 milioane de membri ai partidului, purtătorii de cuvînt al celor peste 23 milioane de cetățeni ai Republicii Socialiste România. Delegații au primit înalt, patriotic mandat să ducă la îndeplinire opțiunea istorică a partidului și poporului privind re alegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția supremă la Congresul al XIV-lea al partidului.

20 noiembrie 1989. Sub semnele indestructibile unități moral-politice — modul firesc de a trăi, muncii și aspira în România de azi — sub semnul mărețelor împliniri și al cîntecelor proiect de viitor, își deschide lucrările marele forum — Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Român.

20 noiembrie 1989 — o zi a devenirii noastre comuniste, care intră în istorie pe sub splendidele-i bolți ale unității indestructibile a poporului în jurul partidului, al marelui său conducător, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Mihail CARANFIL  
Ilie TANĂSCHE  
cu sprijinul corespondenților „Scînteia”

## Sub semnul mărețelor înfăptuiri socialiste

„Într-o perioadă istorică scurtă țara noastră a parcurs mai multe etape istorice, de la orînduirea burgheză-moșierească, în care mai existau multe forme feudale, la faurirea societății socialiste multilateral dezvoltate. Dintr-o țară slab dezvoltată, agrar-industrială, România a devenit în anii construcției socialiste, și îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, un stat puternic industrial-agrar, cu o industrie modernă, dezvoltată pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, cu o agricultură socialistă în plin progres.”

NICOLAE CEAUȘESCU

„Povestește un constructor, unul dintre acei constructori care de o viață (în cazul dat, de 33 de ani) au participat și de la marea epopee a constructorilor din România socialistă. Socoteste profesia lui ca pe un privilegiu pe care i l-a oferit viața, privilegiu de a trăi construind — o activitate care materializează vizibil și trainic progresul societății prin edificii care modifică nu numai peisajul, ci și structura economică și socială.

— Eu știu însă — spune Constantin Dobrescu, șef de secție la Antrepriza de Construcții Biblioteca Națională — că activitatea noastră, a constructorilor, ceea ce construim noi, este, cum se spune, partea văzută a aisbergului. Cealaltă parte, de profunzime, este forța economică a societății. Ca să poți construi altă ci s-a construit și se construiește la noi, adică enorm, trebuie ca întreaga structură economică a țării să fi înregistrat mari realizări, mari progrese... Vreau să vă spun că toate aceste realizări de mare amploare sînt rezultatul unei perioade de muncă, de luptă, de efort susținut din partea poporului nostru. Un efort care n-ar fi fost posibil dacă în societatea noastră n-ar fi existat acest unic țel — socialismul — pentru care întreaga suflare românească s-a fi acționat unitar și deci puternic, bine călăuzită de către partidul unic al muncitorilor și țărănilor, al conștiinței de sine a națiunii noastre... Da, pentru că așa se mai poate numi partidul nostru, partidul conștiinței de sine a întregului nostru popor. Așa a devenit partidul nostru de cînd în fruntea sa se află, din voința națiunii întregi, omul care i-a regîndit ființa și puterea de a conduce societatea cu științifică vigoare și capacitate de mobilizare a energiei, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Personal, lucrez în construcții din 1956. Timp în care am participat la înălțarea a numeroase obiective industriale, din care vă pot enumera cîteva: rafinăria Borzești, Fabrica de Geamuri Șcenii, combinatul viticol și cel de îngreșăminte chimice Valea Călugărească, Fabrica de Ciment și cea de becuri din Fieni, Fabrica de Mobilă Rădăuți, Fabrica de Ciment Medgidia, Combinatul Chimic din Giurgiu; am mai participat la construcția unor fabrici din Floiești, Urziceni, Titu, Roman, la alte și alte obiective. Fiind, toate, doar o infimă

parte din ce s-a construit de-a lungul și de-a latul țării, mai ales după 1965. Am lucrat împreună cu mii și mii de constructori de profesie, dar și cu zeci de mii de oameni care participă la munca pe șantieră fără să fie constructori, ci pentru a grăbi construcțiile, pentru a le spori volumul; am lucrat cu brigadierii, cu cetățenii ai localităților pentru că a construi a devenit la noi un verb al tuturor, predicatul vieții noastre de fiecare zi. Ce face țara? Construiește. Se construiește pe sine. Renaște. A fost și este un temel al unității noastre în partid și a poporului în jurul partidului său conducător, în jurul secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, omul care a știut, cu genială capacitate de concepție, să construiască o magistrală strategie a dezvoltării, a organizării și valorificării energiei creatoare ale oamenilor acestui pămînt. Omul care este el însuși un temel al unității noastre, o garanție a împlinirii idealului nostru.

Constructorul ne-a vorbit cu argumentele practice ale muncii. Pentru că starea de unitate a poporului nostru este palpabilă, vizibilă, confirmată de ceea ce realizăm și se află „la vedere”, ușor de perceput chiar și pentru un vizitator din afară. Am cerut și părerea unui teoretician, profesorului universitar dr. Andrei Sida de la Universitatea din Cluj-Napoca.

— Istoria și actualitatea mișcărilor sociale în general și ale transformării revoluționare a societății, a construirii socialismului în special, au confirmat și confirmă că unitatea forțelor care acționează în această direcție este o legată obiectiv necesară pentru realizarea obiectivelor revoluționare, o valoare și un principiu fundamental al teoriei și practicii socialismului științific. Expresia superioară decantată în practica istorică a unei asemenea necesități obiective se concretizează în realizarea unității clasei muncitoare și a partidului unic, ca bază a noii unități socialiste a națiunii, a întregii societăți. „Faurirea cu succes a socialismului — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu la Plenara largită a C.C. al P.C.R. din octombrie — impune întărirea continuă a unității mișcărilor revoluționare, realizarea unui partid unic, cu o ideologie revoluționară, care să îndeplinească rolul de centru vital

la al XIV-lea Congres!”

## „Ceaușescu reales la al XIV-lea Congres!”

„În aceste momente înălțătoare, de vibrantă trăire patriotică, Comitetul Central, comunistii, întregul popor își exprimă într-un singur gînd voința neștrămutată ca tovarășul Nicolae Ceaușescu să fie reales la Congresul al XIV-lea în funcția supremă de secretar general al Partidului Comunist Român, de a continua neabătut, sub steagul de luptă al glorioșului nostru partid, strîns uniți în jurul genialului său conducător, marea operă de edificare pe pămîntul patriei a celei mai drepte și mai umane orînduiri, visul de aur al omenirii — comunismul!”

(Din Hotărîrea Plenarei Comitetului Central cu privire la re alegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția de secretar general al Partidului Comunist Român)

20 noiembrie 1989. Azi, în capitala României socialiste își deschide lucrările Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Român. Zi pentru înalta clipă a lui Azi și, deopotrivă, zi pentru Istorie. Zi a afirmării depline a unității de inimă, de acțiune, de conștiință a partidului, a întregii națiuni socialiste, liberă și suverană, stăpînită pe destinul ei, încrezătoare în destinul ei comunist.

S-a pus nu o dată întrebarea: ce anume a dat țării poporului nostru, așezat de milenii în rîspîntiele multor dorinți acaparatoare, hrăpărețe? Cum și-a păstrat el vatra strămoșască, cum și-a apărut limba, ființa sa? Nu există decît un singur răspuns la toate asemenea întrebări: țaria

de neînvină, seva de viață continuă, fără moarte a fost unitatea tuturor celor de aici, de același grai, de același străvechi datini, cu rădăcini neperitoare în glia țării. Umăr la umăr, toți cei care au trăit și trăiesc pe plaiurile românești au cunoscut și „bucuria și amarul”, au învins vicisitudinile istorice nenumărate cu aceeași nestînsă „iubire de moșie” în inimă, în conștiință.

Exemplele luminoase de afirmare a acestei unități umple impresionant cartea românească de istorie. Să ne oprim doar la o dată definitiv gravată în calendarul devenirii noastre socialiste: 1 Mai 1939. Uriașă forță a unității muncitorești, care a spus un nu hotărî războiului și fasci-